Danmarks geologiske Undersøgelse.
II. Række. Nr. 49.

Lønstrup Klint.

Af

Axel Jessen.

Atlas.

I Kommission hos
C. A. Reitzels Forlag
København
1931.

Danmarks geologiske Undersøgelse.
II. Række. Nr. 49.

Lønstrup Klint.

Af

Axel Jessen.

Atlas.

I Kommission hos
C. A. Reitzels Forlag
København
1931.

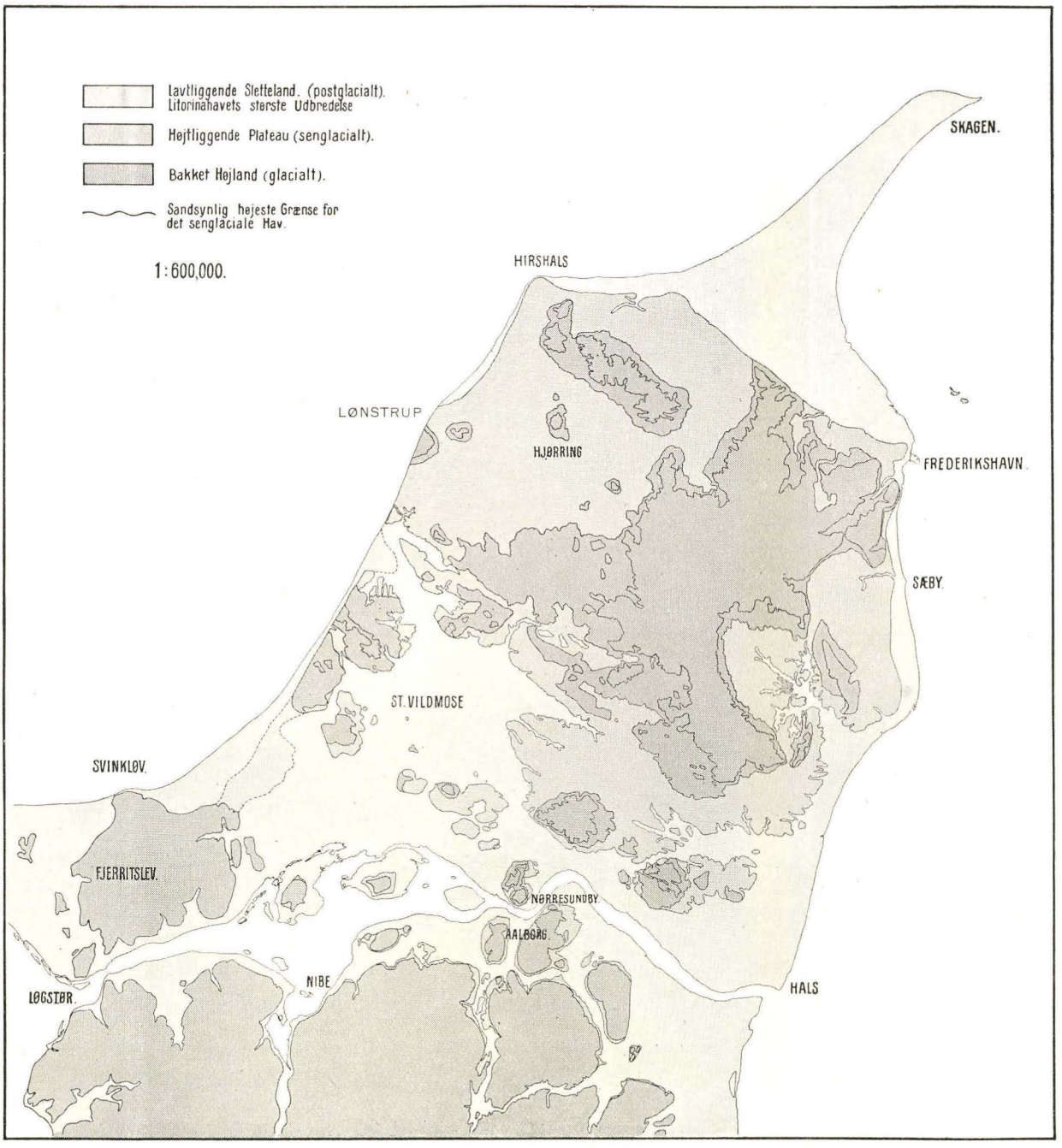
Lavtliggende Slettetand. (postglacialt).
Litorinahavets største Udbredelse
Højtliggende Plateau (senglacialt).
Bakket Højland (glacialt).
Sandsynlig højeste Grænse for det senglaciale Hav.
1:600,000.
SKAGEN.
HIRSHALS
LØNSTRUP
HJØRRING
FREDERIKSHAVN.
SÆBY.
ST. VILDMOSE
SVINKLØV.
FJERRITSLEV.
NØRRESUNDBY
AALBORG.
NIBE
LØGSTØR.
HALS

Pæl 31. Nedre Saxicavasand. Fot. 1898. Tekst S. 17.

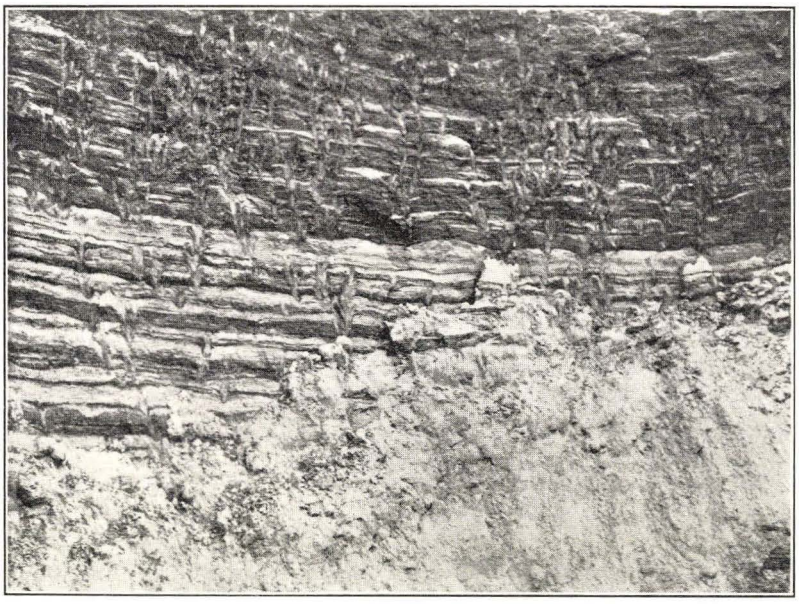

Fig. 1. Pæl 29. Nedre Saxicavasand med sandfyldte Borehuller efter *Saxicava arctica*. Fot. 1928. Tekst S. 17.

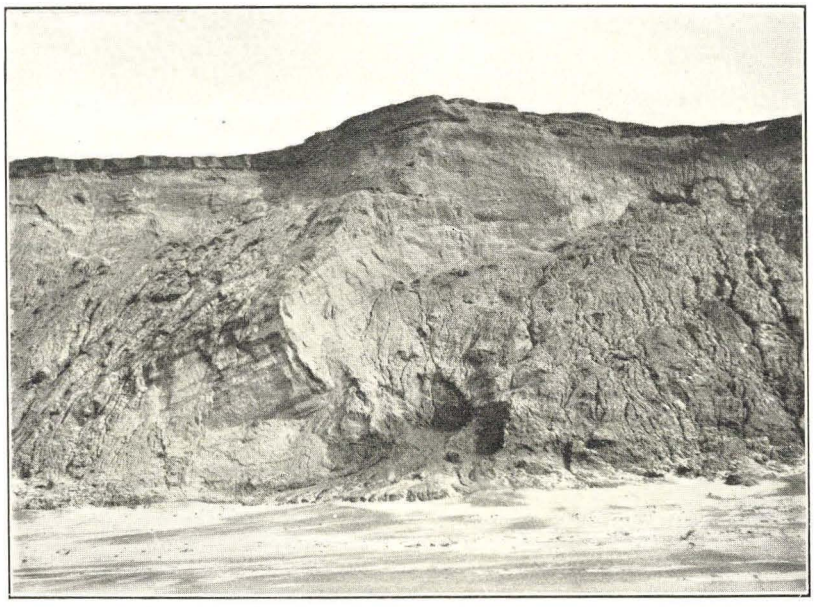

Fig. 2. Pæl 38. Skraatstillet Lagserie af Diluvialler og Diluvialsand, overlejret af Morænesand og Saxicavasand. Fot. 1924. Tekst S. 21.

Fig. 1. Pæl 42. Skraatstillet Lagserie, til højre Diluvialler, til venstre Diluvialsand, overlejret af Morænesand og Saxicavasand. Fot. 1924. Tekst S. 29.

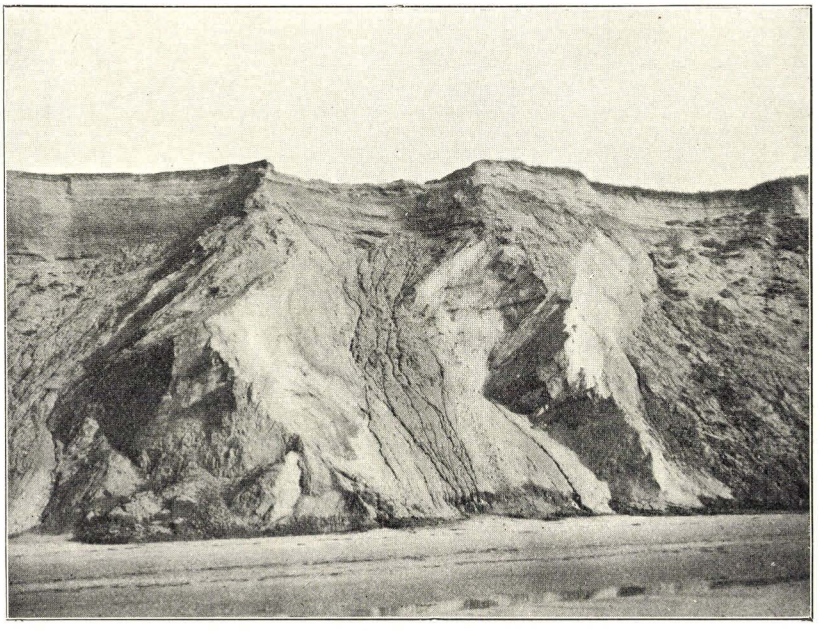

Fig. 2. Pæl 43–44. To skraatstillede Lagserier, overlejrede af Morænesand (til venstre) og Saxicavasand. Fot. 1924. Tekst S. 29.

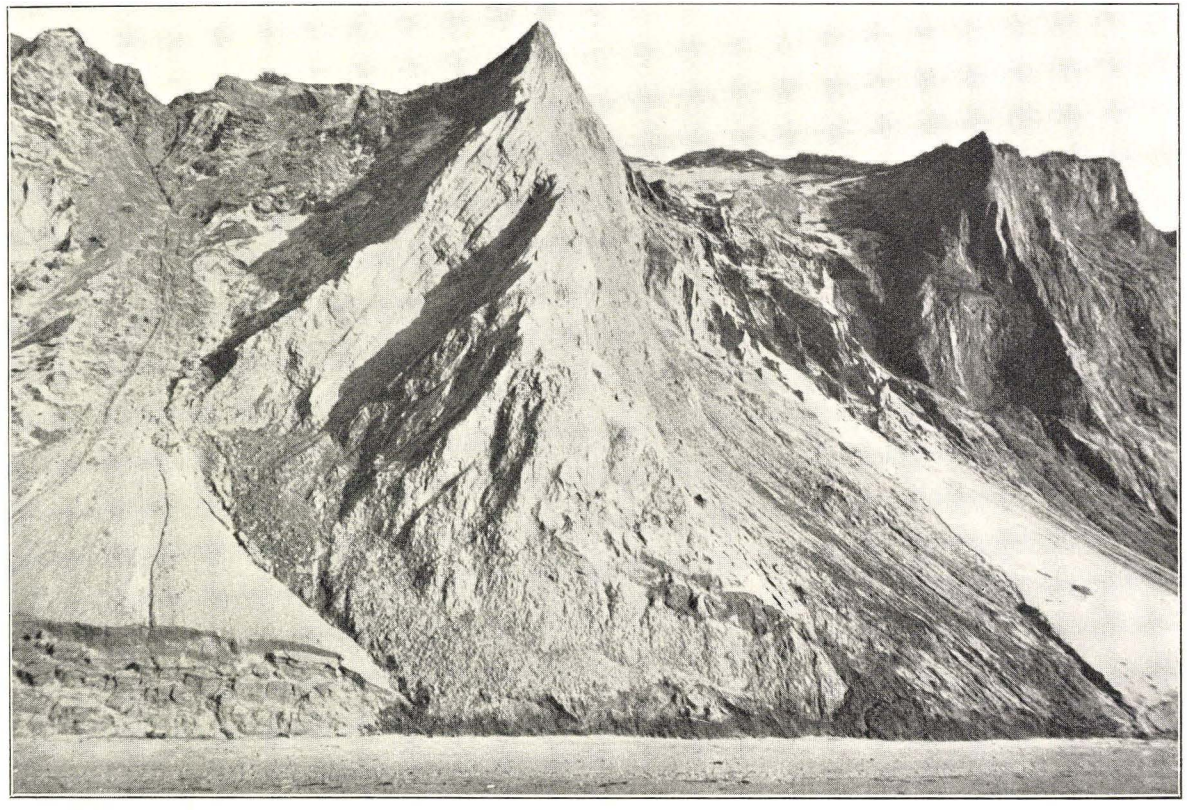

Skraatstillet Lagserie ved Pæl 51–51$^1/_2$. Til højre den stejlt stillede Lagserie af Diluvialler og Diluvialsand ved Pæl 51$^1/_2$–52. Fot. 1917. Tekst S. 35.

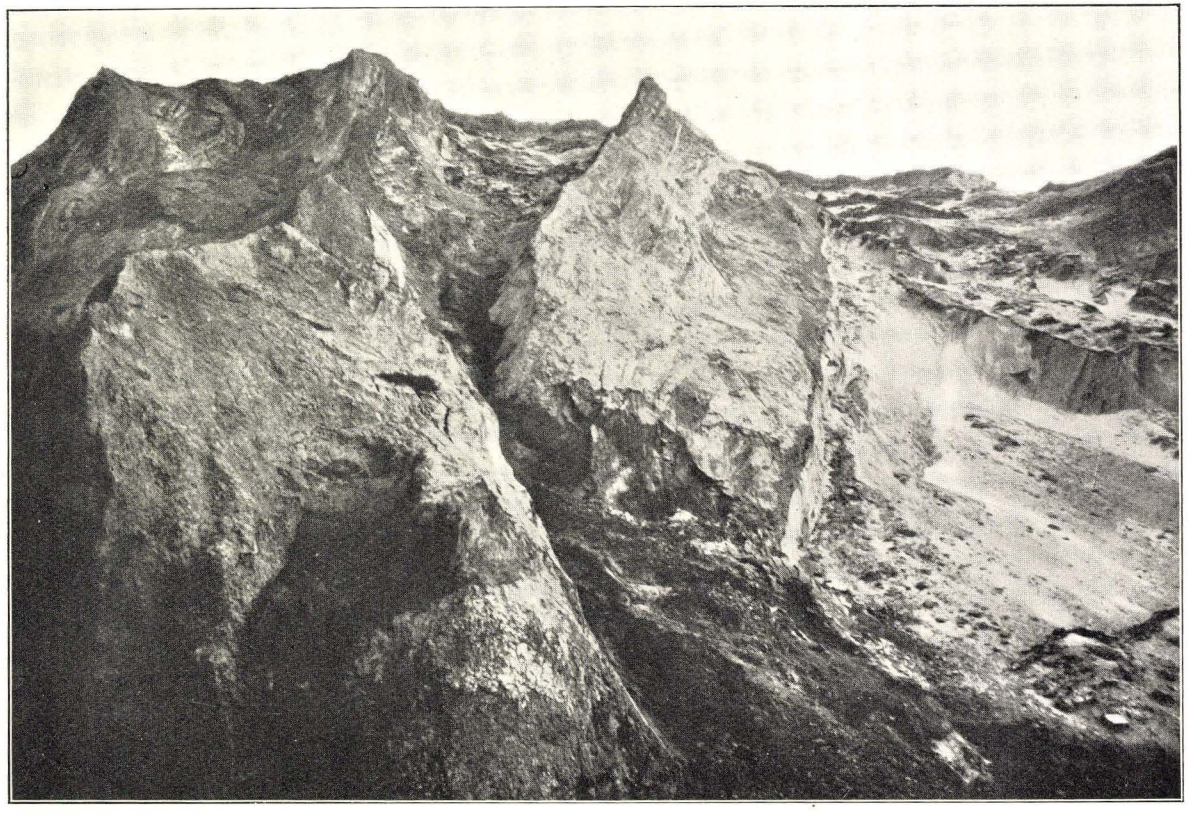

Til venstre ses (i meget forkortet Projektion) den stejltstillede Lerflage ved Pæl 52, dernæst det kileformede Sandparti, og derunder Lerflagen ved Pæl $52^1/_2$ med den skarpe Grænse (Overskydningsflade) mod det underliggende Sandparti. Fot. 1916. Tekst S. 37.

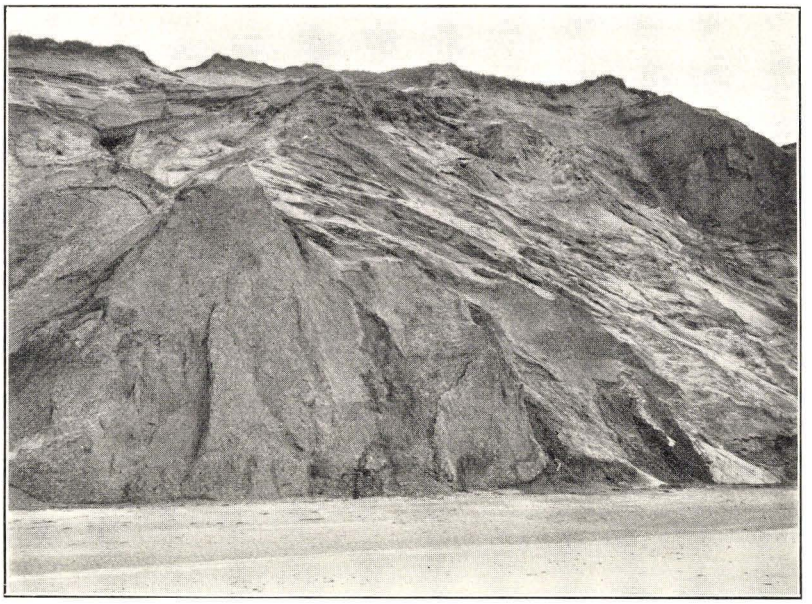

Fig. 1. Lerpartiet ved Pæl $55^1/_2$ med de konkordant paa Leroverfladen liggende Sandlag. Øverst til højre ses noget af den mod Syd hældende Lerflage. Fot. 1924. Tekst S. 39.

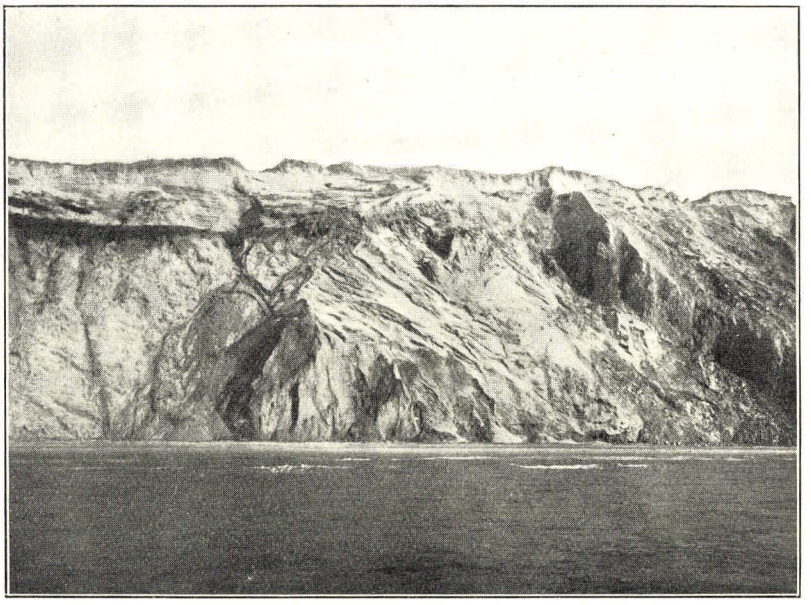

Fig. 2. Øverst til venstre et lille Tørvelag, dækket af Flyvesand; derefter Lerknuden ved Pæl $55^1/_2$ med de mod Nord og Syd hældende Sandlag. Til højre den mod Syd hældende Lerflage ved Pæl 56–$56^1/_2$. Fot. 1924. Tekst S. 39.

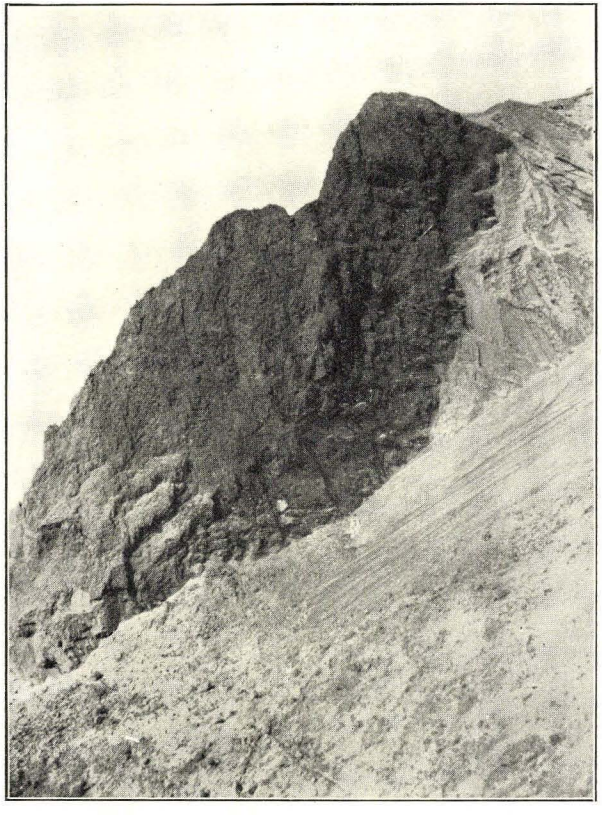

Fig. 1. Pæl $55^1/_2$–56. Den lodrette, vandslidte Overflade af Lerknuden med endnu fastsiddende Partier af Grus og Lerrullesten. Fot. 1926. Tekst S. 39.

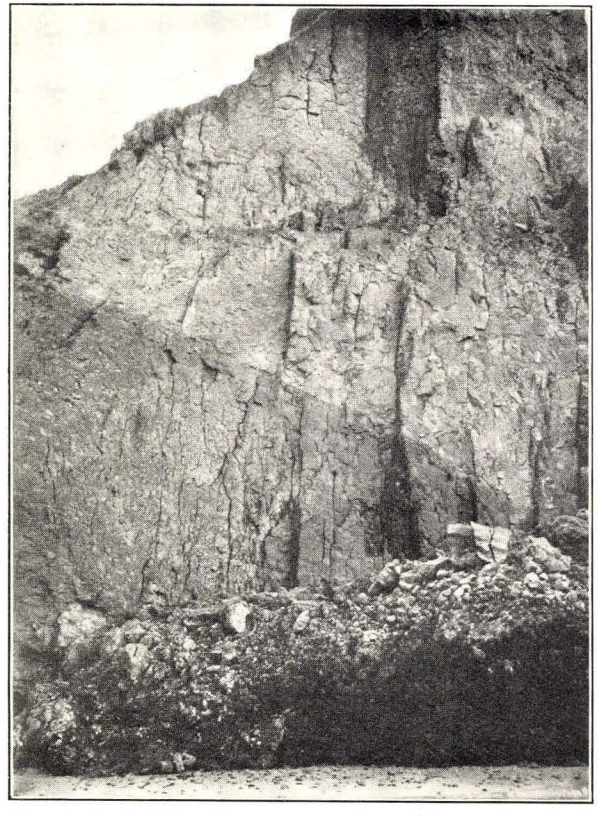

Fig. 2. Pæl $57^1/_4$. Grænsen mellem det mørke, skalførende, stenede Ældre Yoldialer og det lysere, stenfri Diluvialler. Fot. 1924. Tekst S. 42.

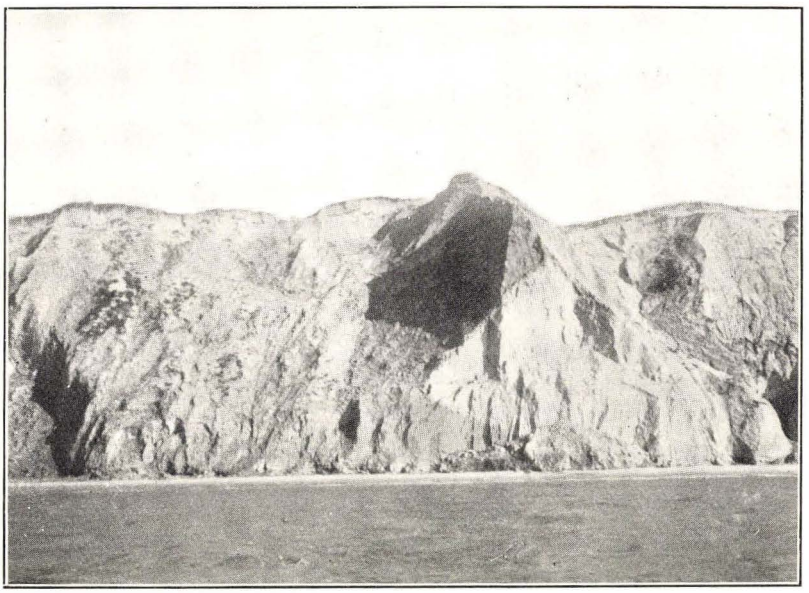

Fig. 1. Pæl $56^1/_2$–58. Til venstre det permanente Lerskred; til højre Væggen i Stortorn, sammenskudt af forskellige Lerflager, nederst det mørke Ældre Yoldialer. Fot. 1924. Tekst S. 42.

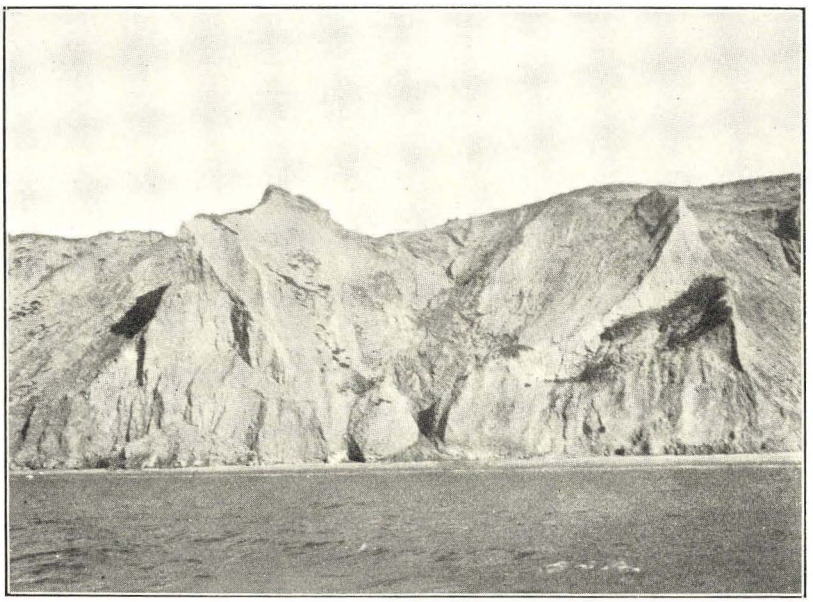

Fig. 2. Lerpartiet ved Stortorn, Kløften Syd derfor, og til højre Lerflagen ved Pæl $58^1/_2$. Fot. 1924. Tekst S. 42.

Fig. 1. Klinten med de fremspringende Lerpartier, set fra Stortorn mod Nord. Fot. 1923.

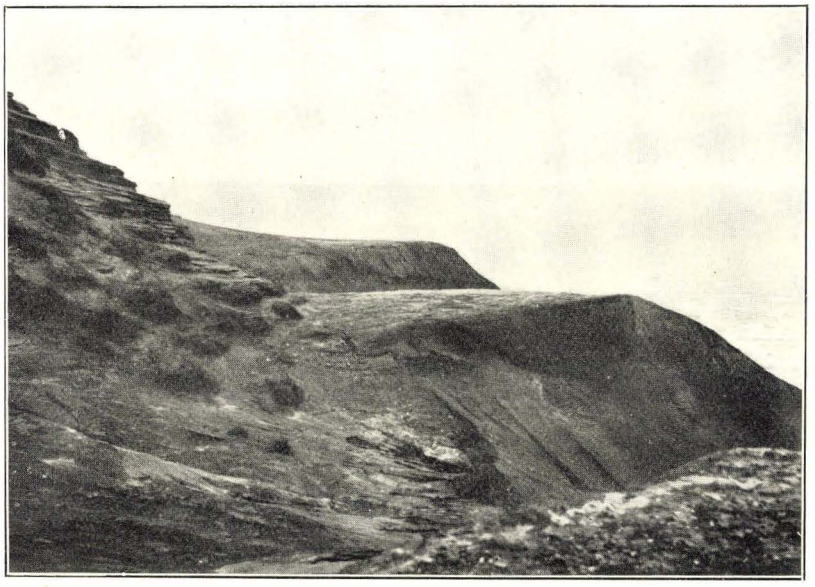

Fig. 2. Den gamle, vinderoderede Bakkeoverflade med Lerrygge, adskilt ved Lavninger i Sandpartierne. Fot. 1928. Tekst S. 44.

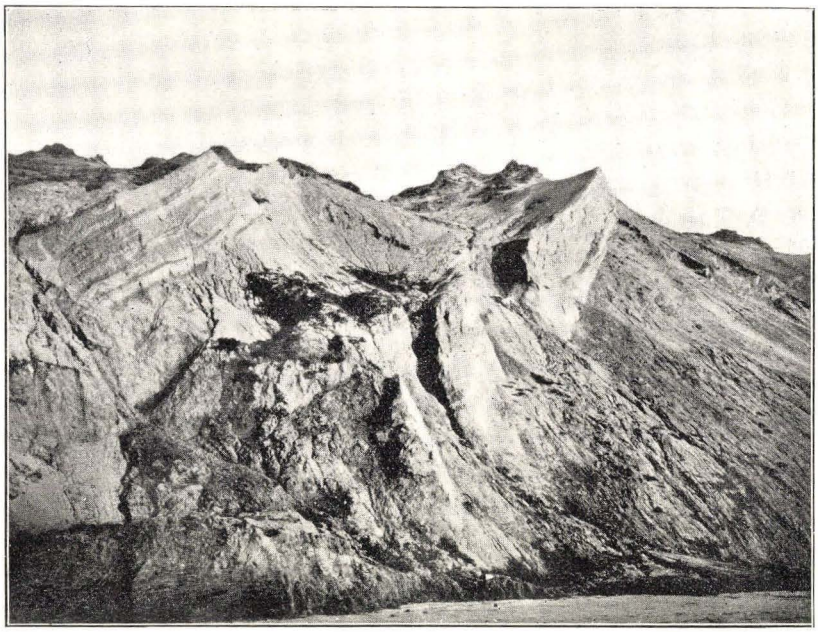

Fig. 63–63$^1/_2$. To skraatstillede Lagserier, skudt op over hinanden. Nord for Opgangen til Fyret. Fot. 1917. Tekst S. 46.

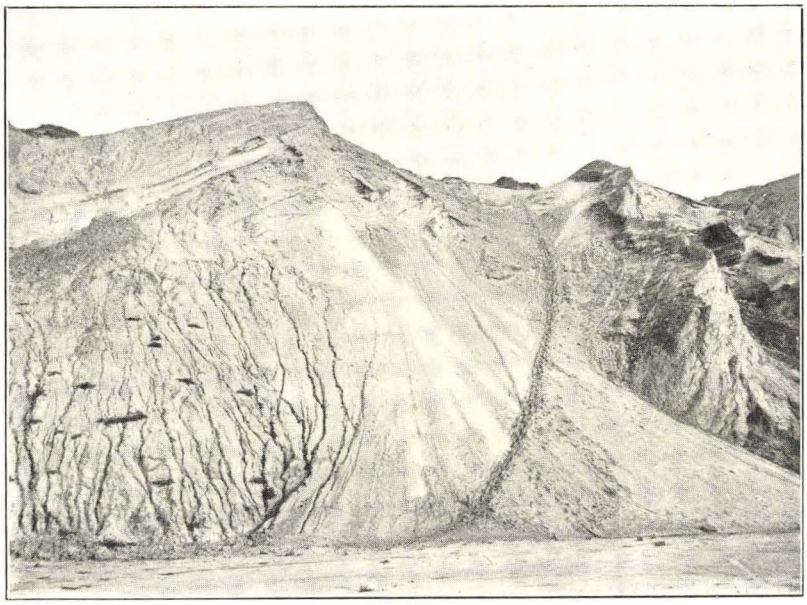

Fig. 2. Pæl 63$^3/_4$. Opgangen til Rubjerg Fyr i Sandpartiet mellem de to Lerflager. Fot. 1917. Tekst S. 47.

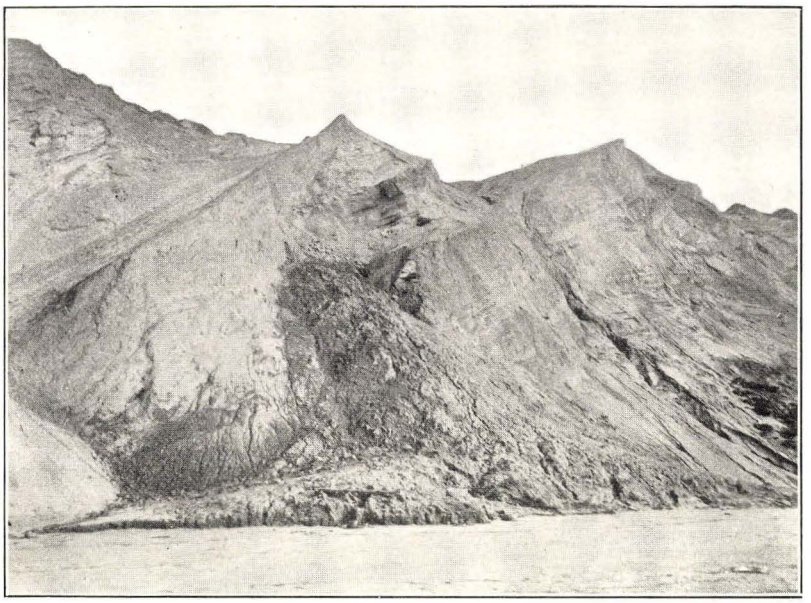

Fig. 1. Pæl 64–65. To Lerflager, adskilte foroven ved et kileformet Sandparti. Til højre under den sydlige Lerflage ses omtrent horizontale Sandlag. Fot. 1917. Tekst S. 47.

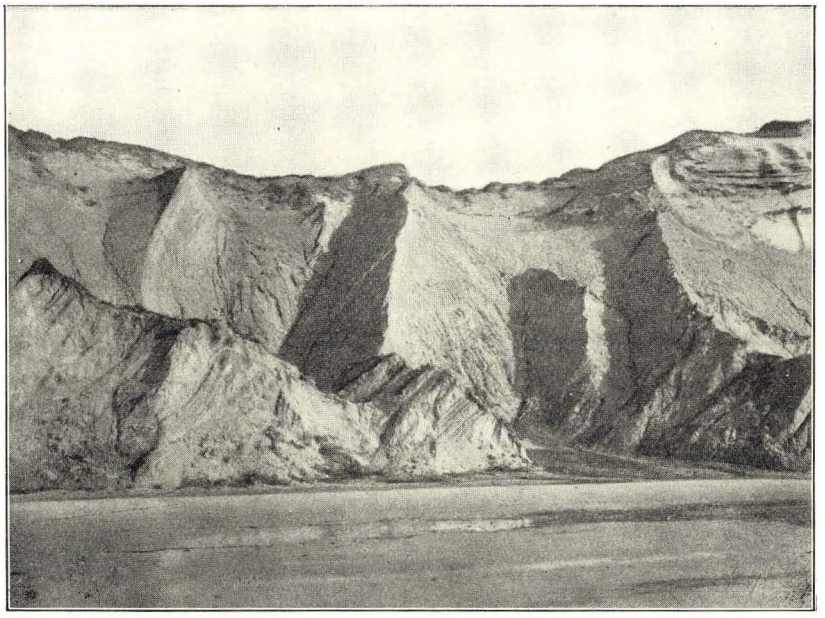

Fig. 2. Pæl 68–69. Fire sammenskudte Lagserier. Fot. 1917. (Se ogsaa Tvl. XIV, Fig. 1). Tekst S. 48–49.

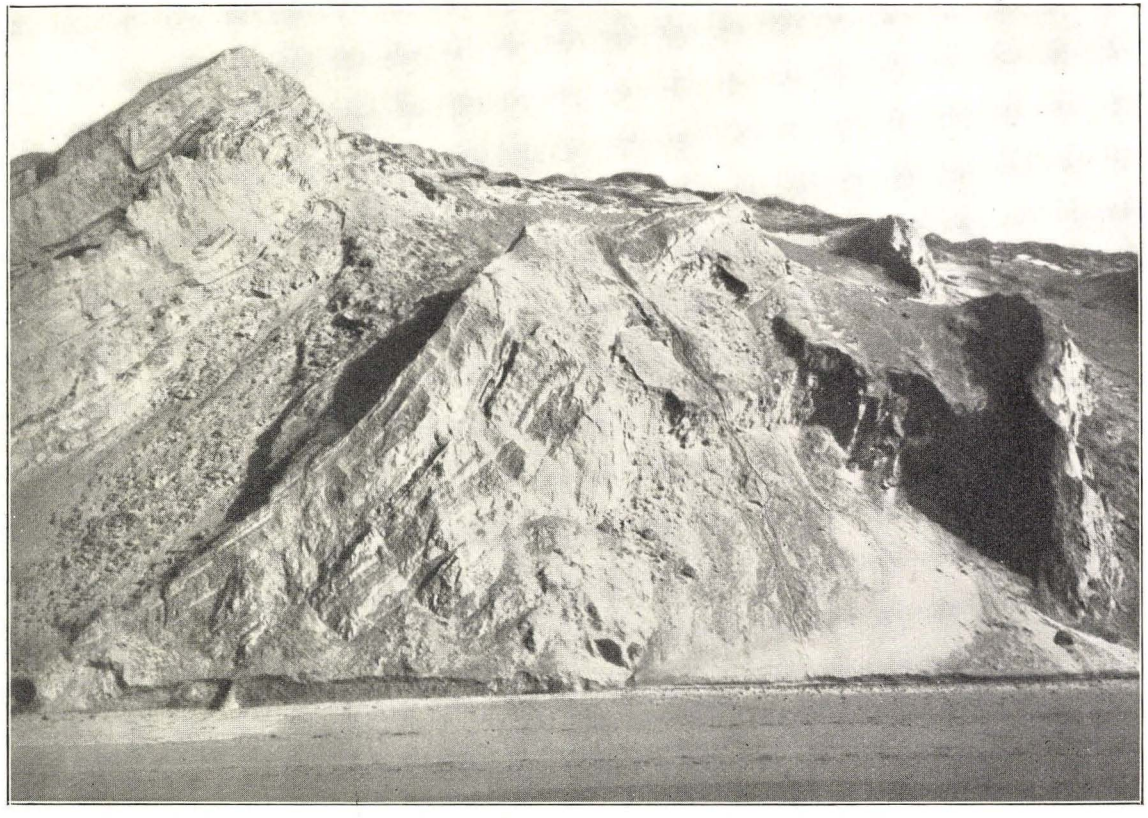

Tre sammenskudte Lagserier mellem Pæl $66^1/_4$ og Pæl $67^1/_2$ (se ogsaa Tvl. XIV, Fig. 1).
Fot. 1916. Tekst S. 48.

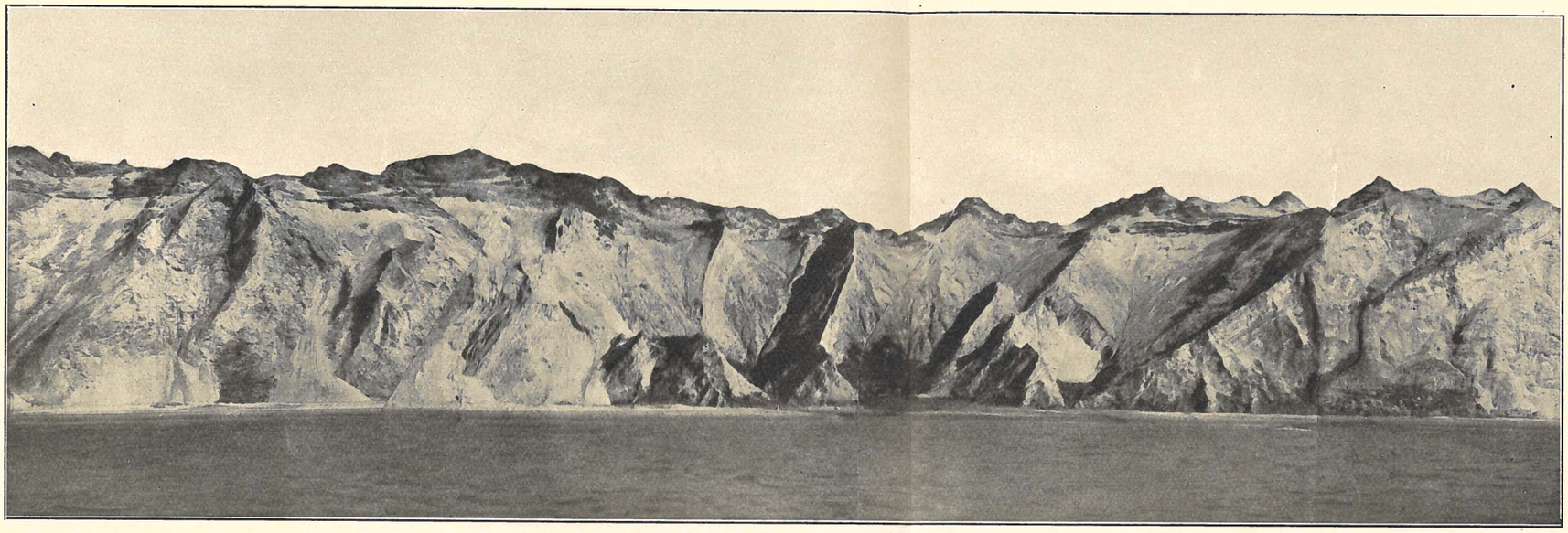

Fig. 1. De skraatstillede og sammenskudte Lagserier ved Nørre grønne Rende, mellem Pæl 66 og Pæl 70½. Fot. 1924. Tekst S. 48.

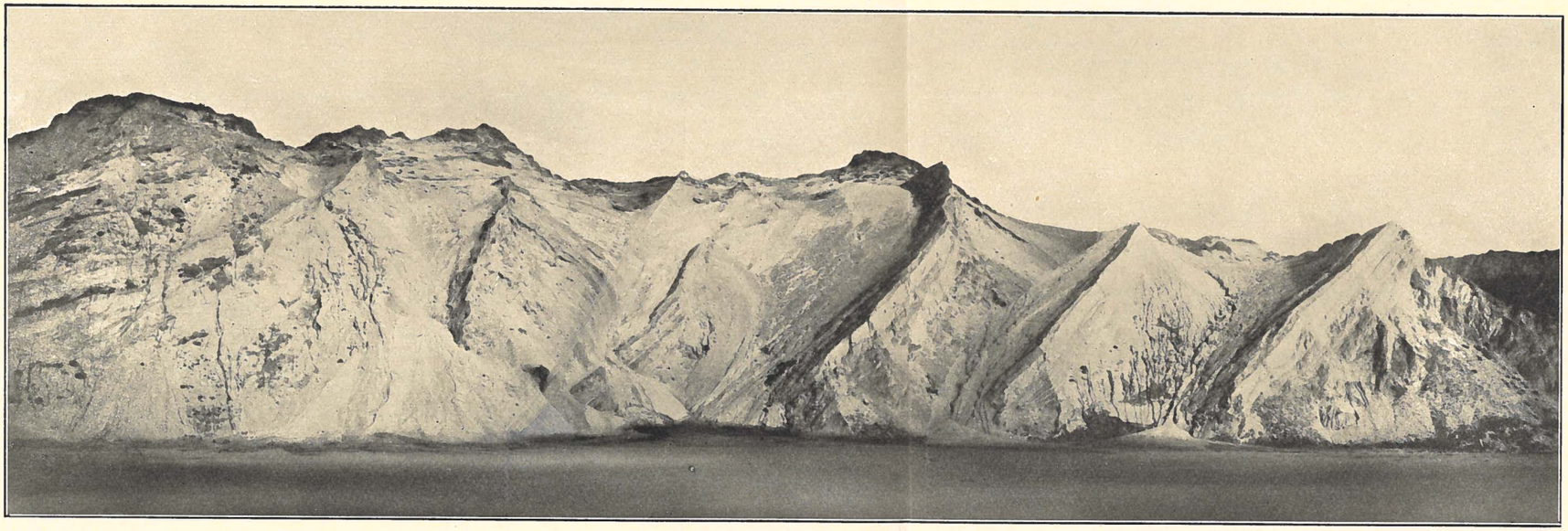

Fig. 2. De skraatstillede og sammenskudte Lagserier Nord for Søndre Stenstue Rende, mellem Pæl 74 og Pæl 77. Fot. 1917. Tekst S. 52.

Pæl 68½. Nørre grønne Rende. Fot. 1898. Tekst S. 49.

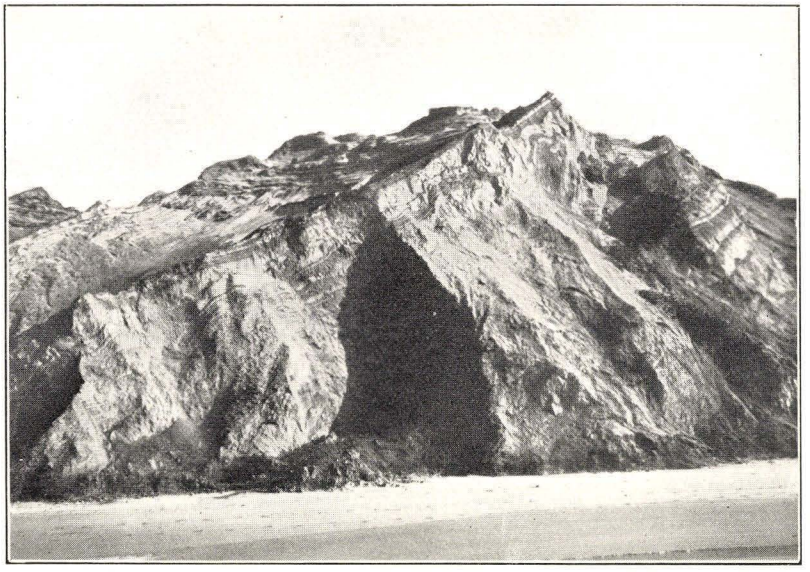

Fig. 1. Pæl $69^1/_4$–$70^1/_2$. Skraatstillede, sammenskudte Lagserier. Øverst til venstre Flyvesand (se ogsaa Fig. 2). Fot. 1916. Tekst S. 49.

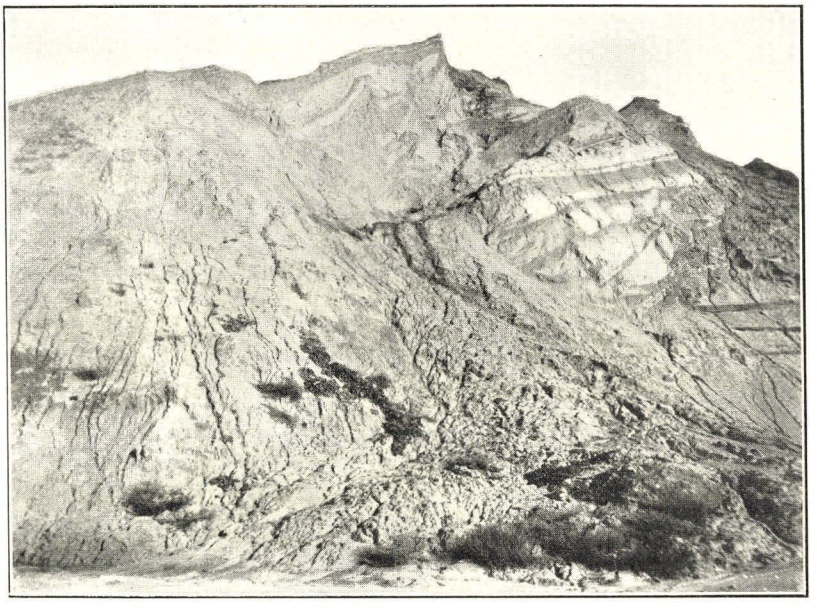

Fig. 2. Pæl 70. To sammenstødende Lerflager, for oven adskilte ved et kileformet Sandparti (se ogsaa Fig. 1). Under den sydlige Lerflage ses horizontale Sandlag. Fot. 1917. Tekst S. 50.

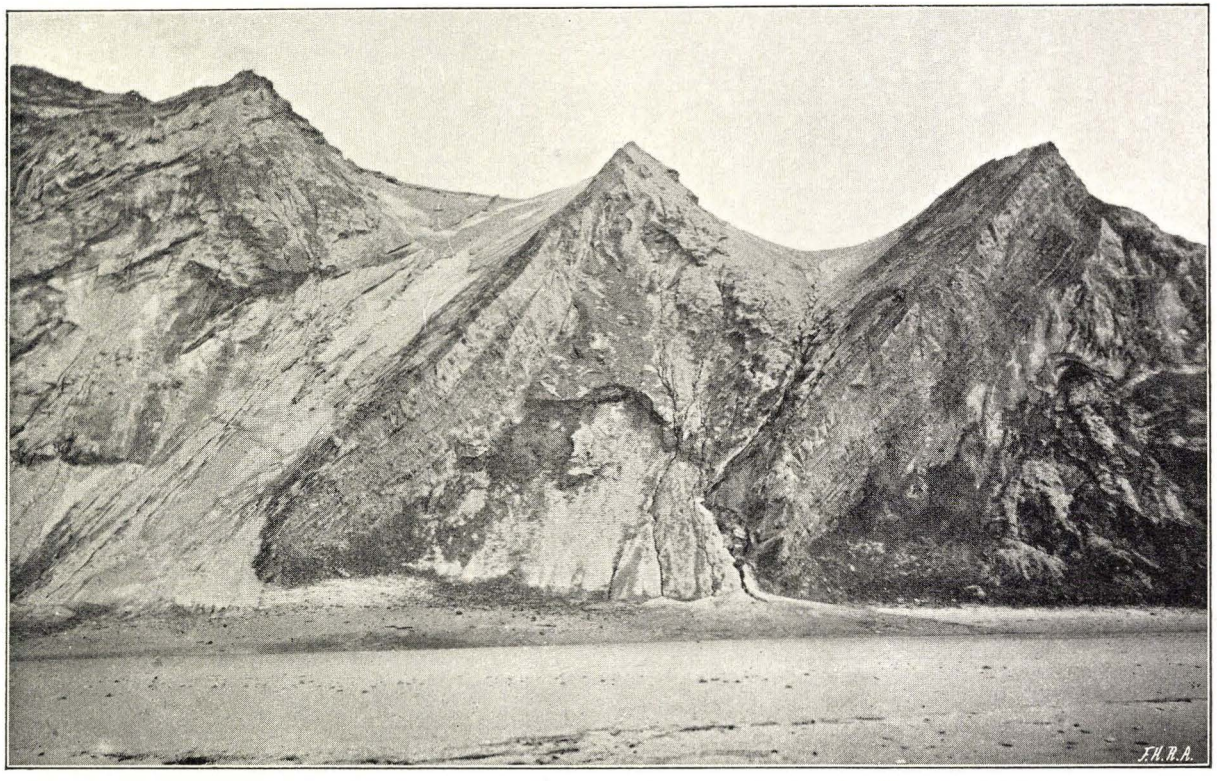

Pæl $75^1/_4$–$76^3/_4$. Skraatstillede, sammenskudte Lagserier Nord for Søndre Stenstue Rende. Fot. 1898. (Se ogsaa Tvl. XIV, Fig. 2). Tekst S. 52.

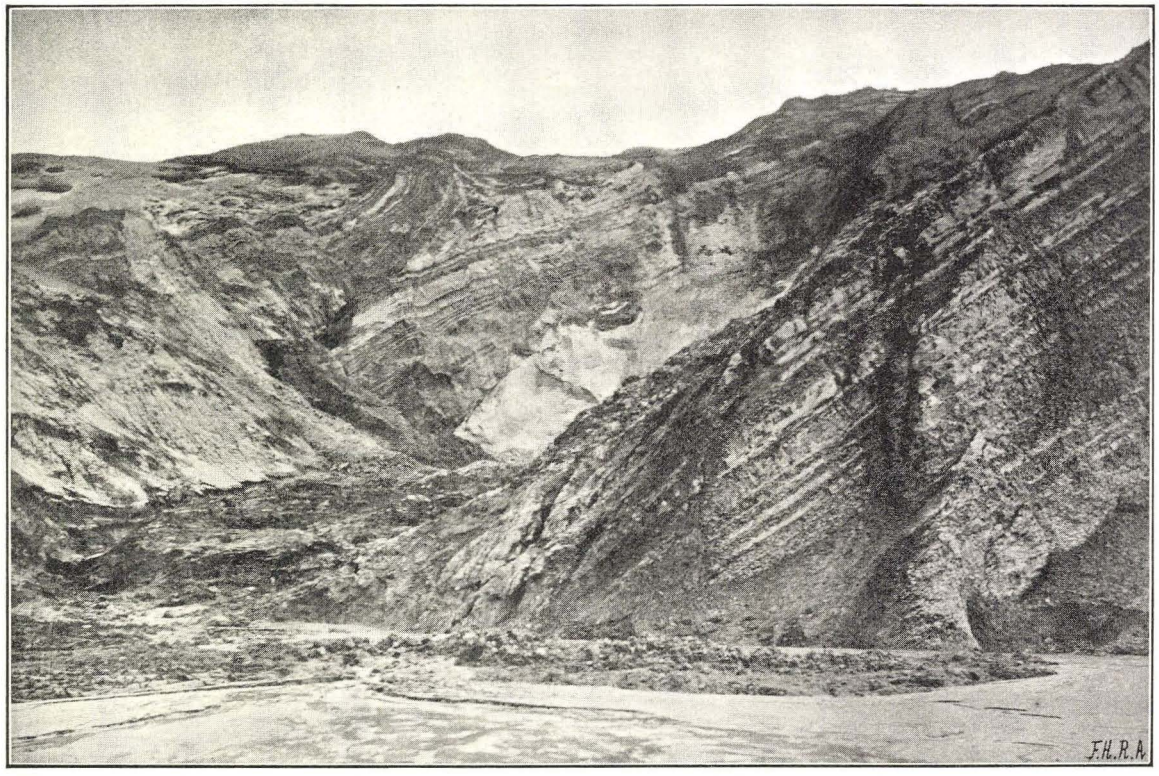

Pæl 77. Søndre Stenstue Rende, fot. 1898. I den vegetationsløse Bagvæg ses to Lagserier og en Overskydning. Tekst S. 53.

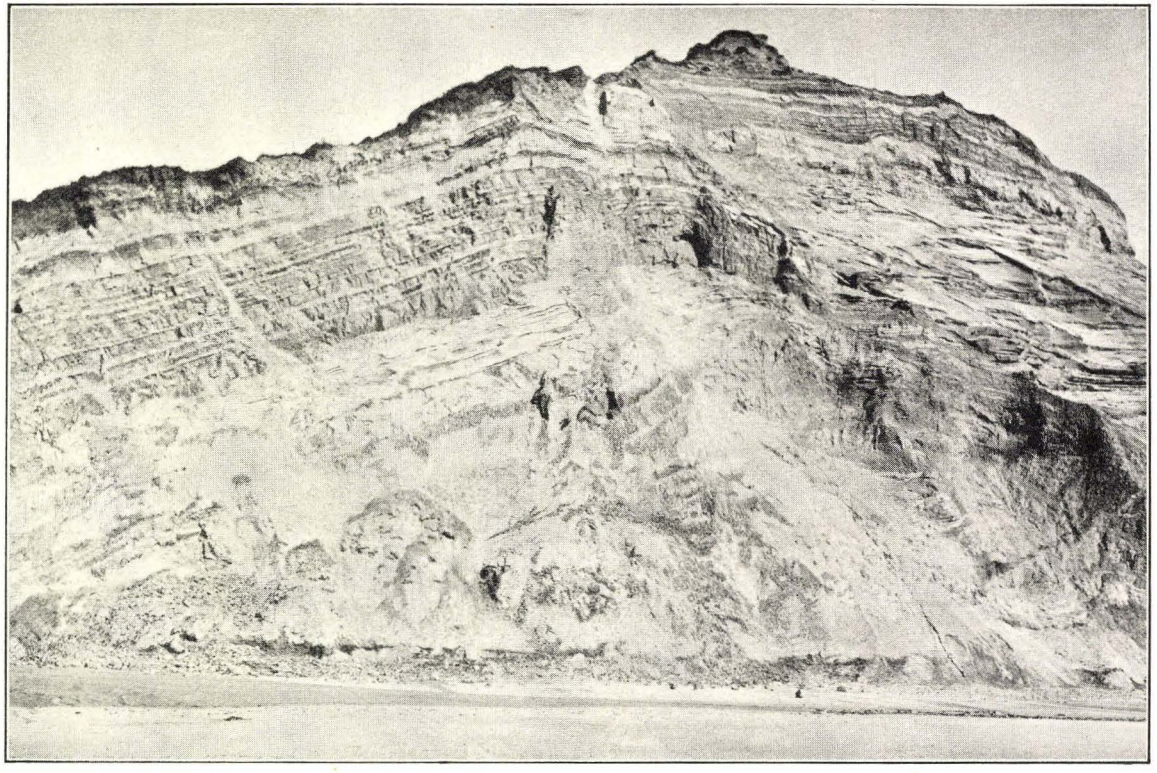

Pæl 78. Klinten umiddelbart Syd for Søndre Stenstue Rende, Fot. 1898. Tekst S. 53.

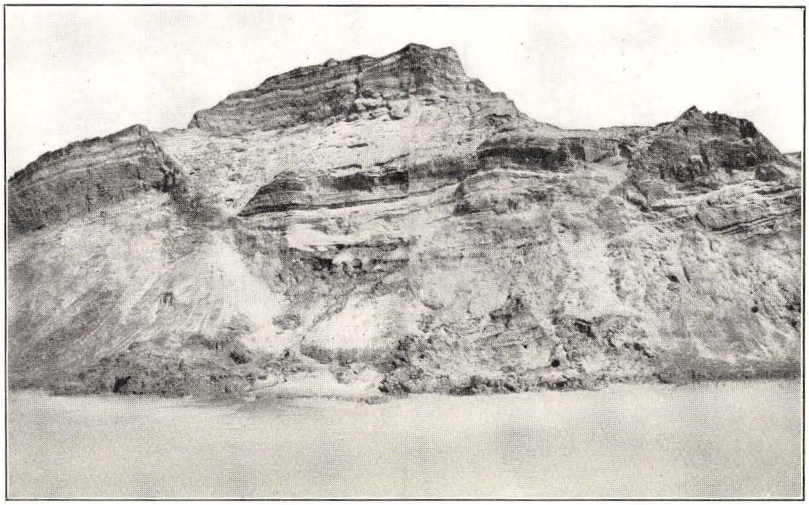

Fig. 1. Pæl 78–79. Det af forskellige Lagsystemer bestaaende Parti Syd for Søndre Stenstue Rende. Fot. 1917. Tekst S. 54.

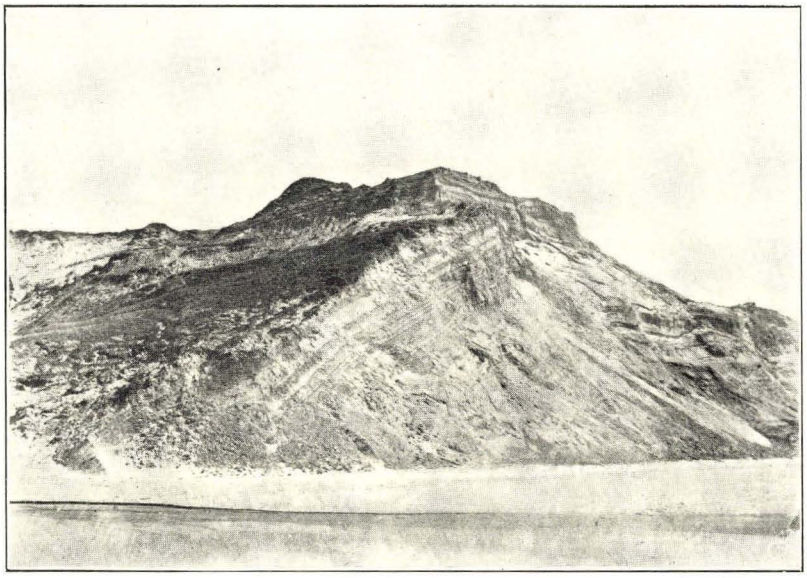

Fig. 2. Pæl 78. Sydsiden af Søndre Stenstue Rende med den øverst i Skrænten blottede Lagserie. Fot. 1917. Tekst S. 54.

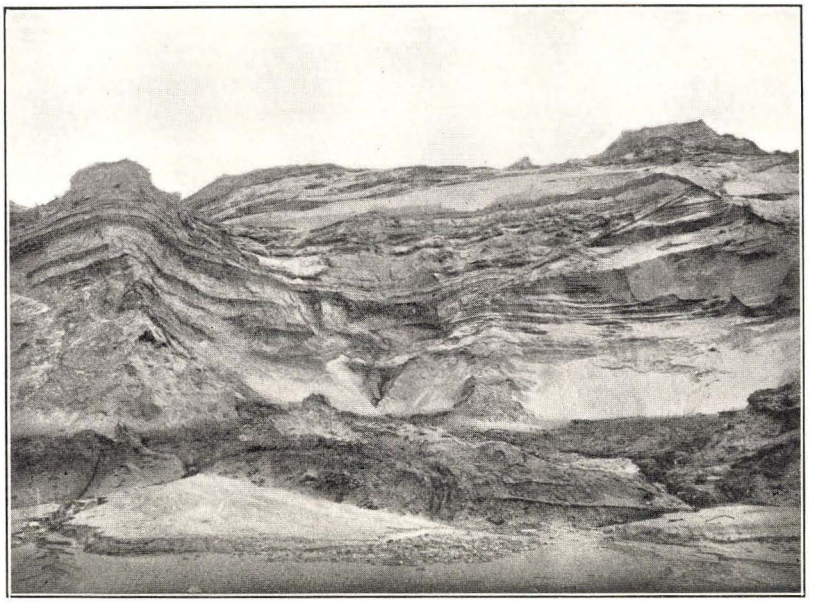

Fig. 1. Pæl 80. Sandrende. Overskydning gennem Sandlagene.
Fot. 1925. Tekst S. 55.

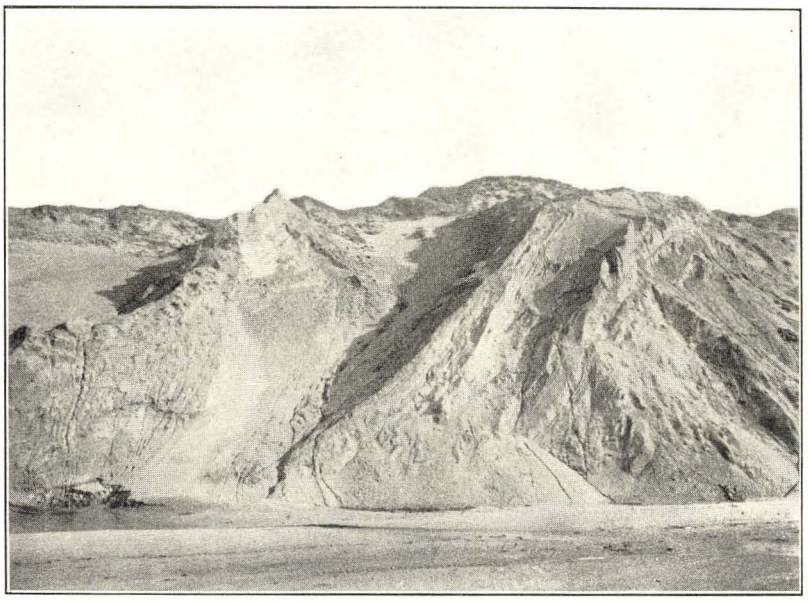

Fig. 2. Pæl 81. Skraatstillede og sammenskudte Lagserier med ringe Mægtighed. Fot. 1917. Tekst S. 56.

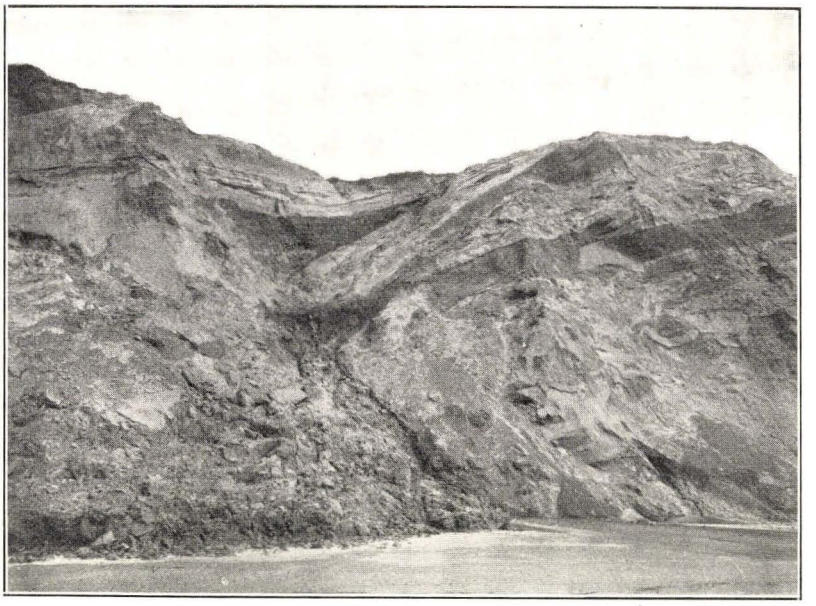

Fig. 1. Pæl $96^3/_4$. Overskydninger, synlige i den øverste Del af Klinten. Fot. 1925. Tekst S. 60.

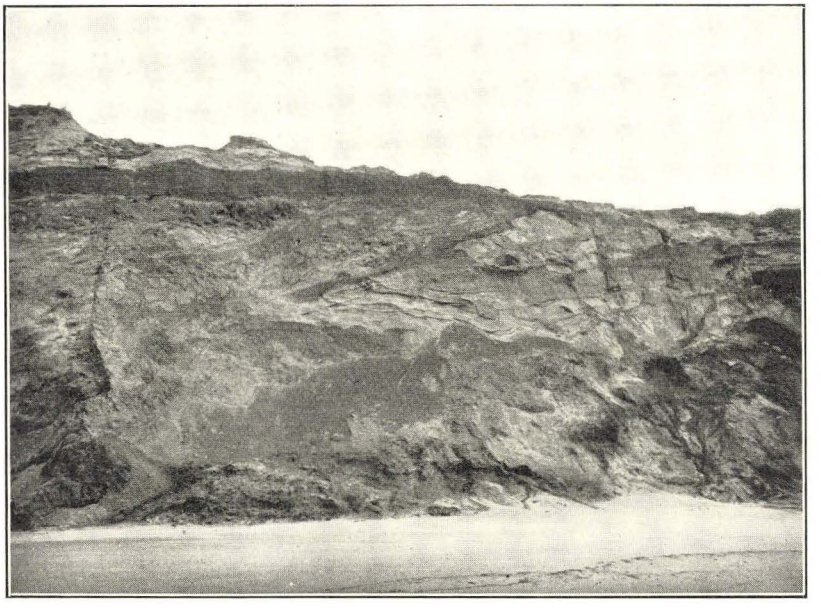

Fig. 2. Pæl $97^1/_2$. Overskydning med Foldning og Brecciedannelse langs Overskydningsfladen. Fot. 1925. Tekst S. 60.

Pæl 98–99. Martørv Bakker. Fot. 1916. Tekst S. 60.

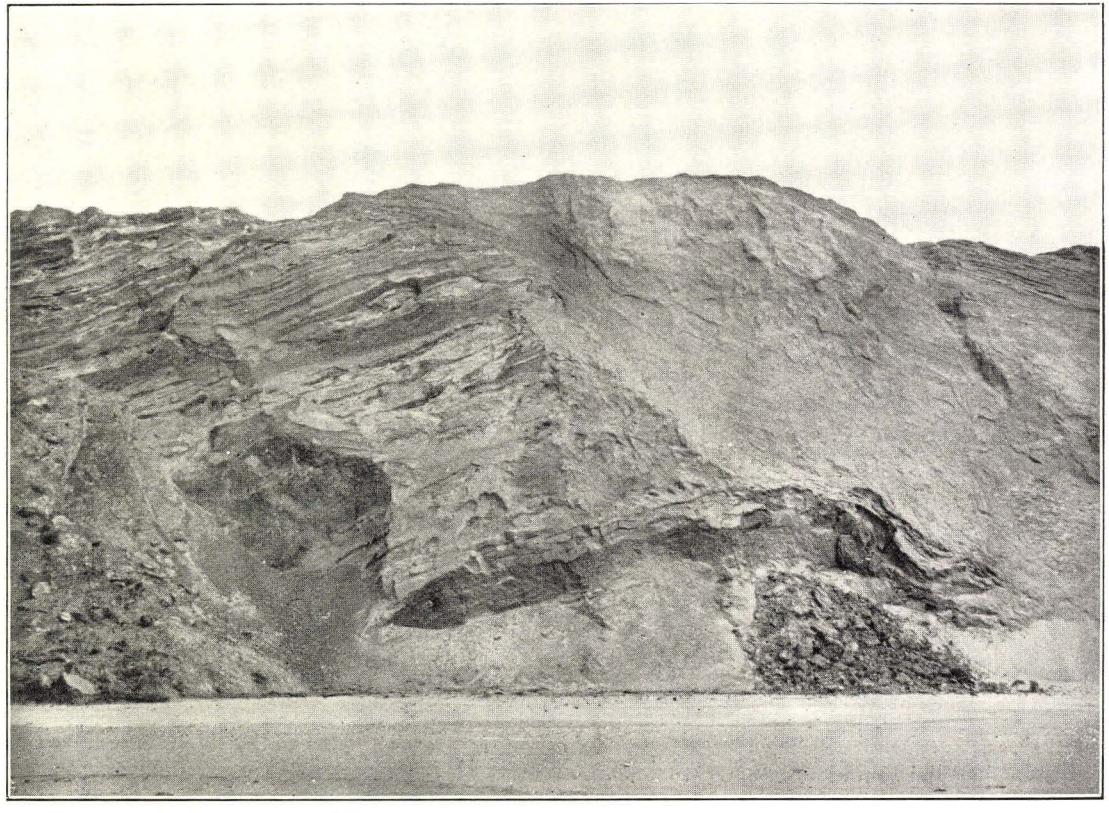

Pæl 100½. Den store Forkastning mellem Martørv Bakker og Stensnæs. Til venstre Diluvialler og Diluvialsand, til højre Morænesand. Fot. 1925. Tekst S. 61.

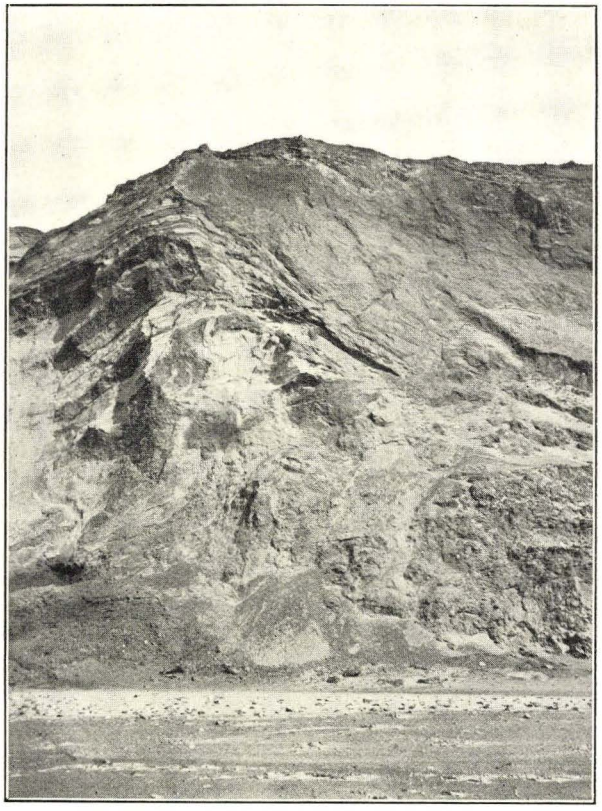

Fig. 1. Pæl $100^1/_2$. Den store Forkastning mellem Martørv Bakker og Stensnæs (se ogsaa Tvl. XXIV). Fot. 1918. Tekst S. 61.

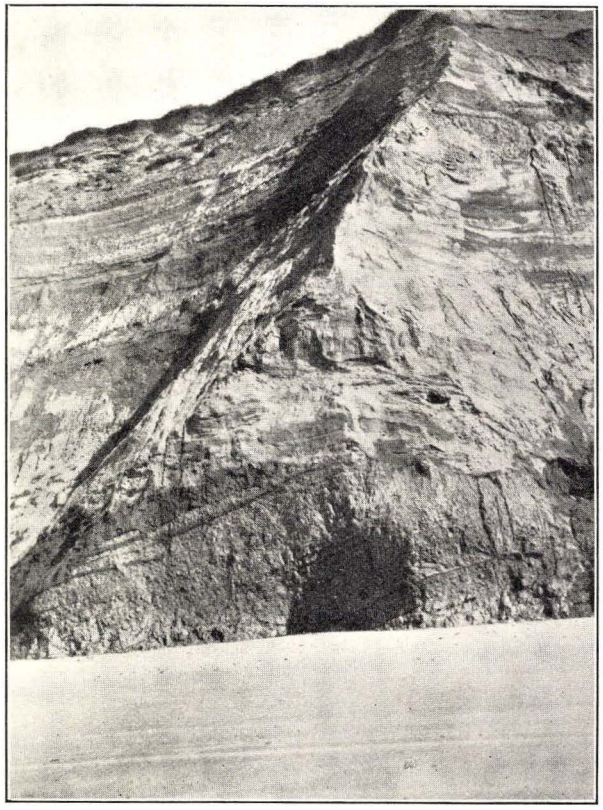

Fig. 2. Pæl $102^1/_4$. Stensnæs. I Klintens Fod ses en mod NØ hældende Lerflage. Fot. 1926. Tekst S. 65.

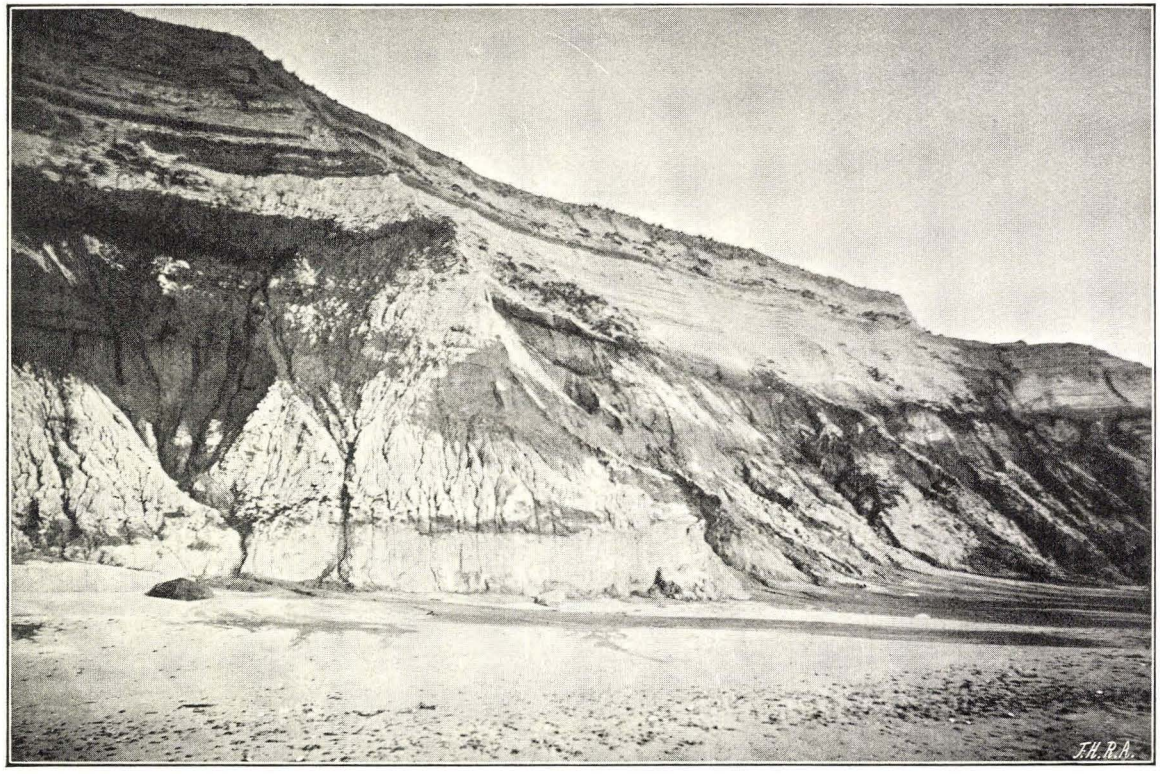

Pæl 102–104. Stensnæs. Nederst Diluvialler, derover Diluvialsand og Morænesand (paa hvis Overflade Vandet siver ud), øverst Saxicavasand og Flyvesand. Fot. 1898. Tekst S. 62.

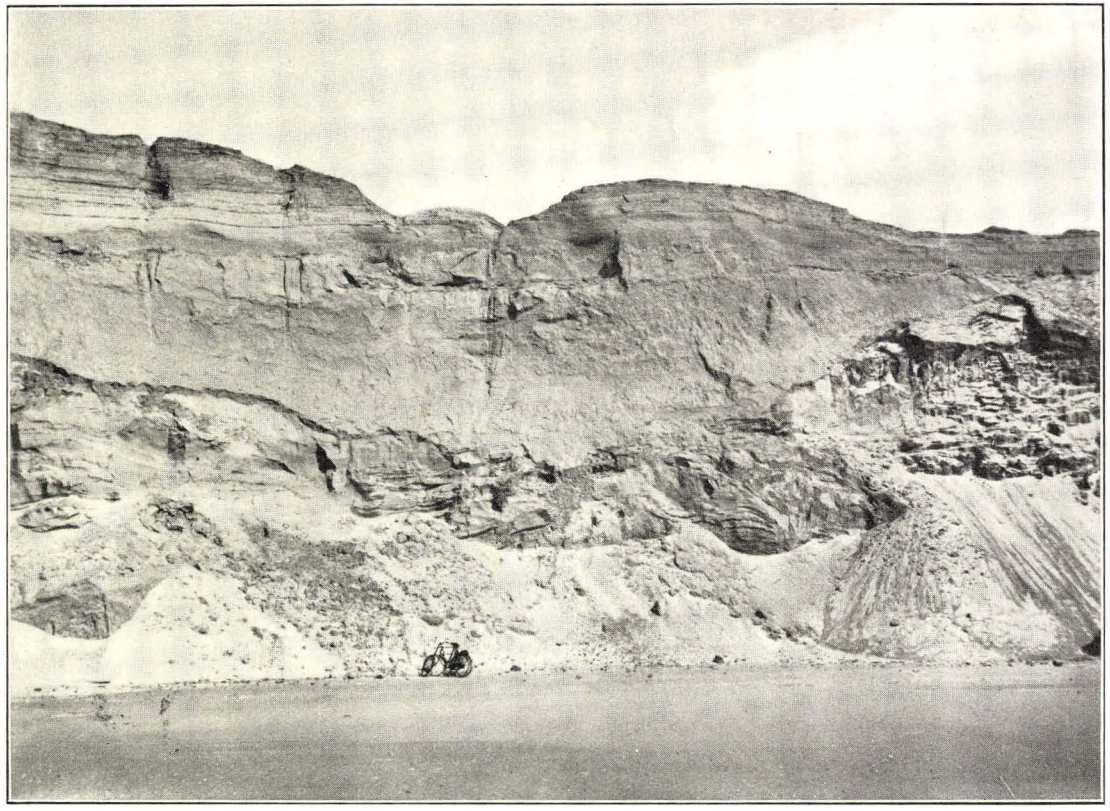

Pæl 105–106. Stensnæs. Sydenden af Morænesandet, der hviler paa Diluvialsand og Diluvialgrus og dækkes af Yoldialer og Øvre Saxicavasand. Fot. 1925. Tekst S. 64.

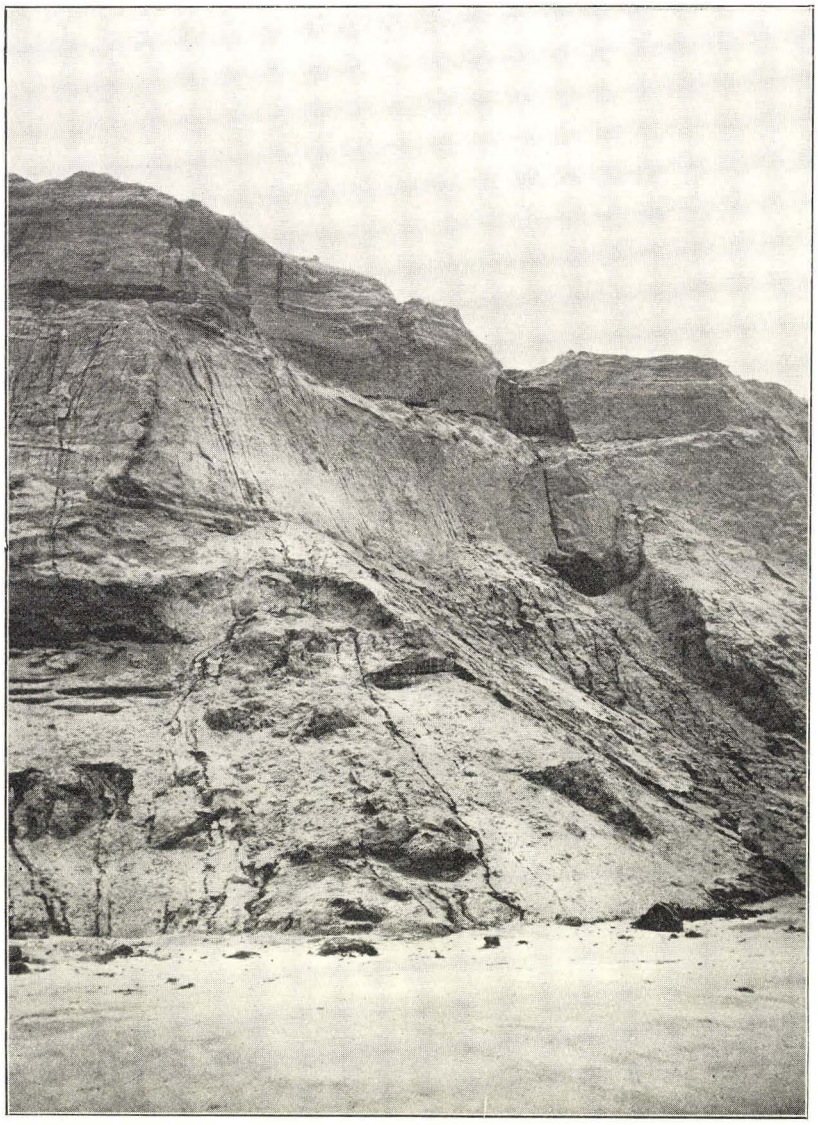

Pæl $104^3/_4$. Stensnæs. Nederst Diluvialler og Diluvialsand (delvis skjult under Skredmasser), derover en lodret Væg af Morænesand. Over et tyndt, lyst Sandlag ses et mørkt Lag Yoldialer og derover Øvre Saxicavasand. Fot. 1917. Tekst S. 64.

Pæl 108½. Syd for Stensnæs. Foldede Lag i Diluvialsand.
Fot. 1898. Tekst S. 67.

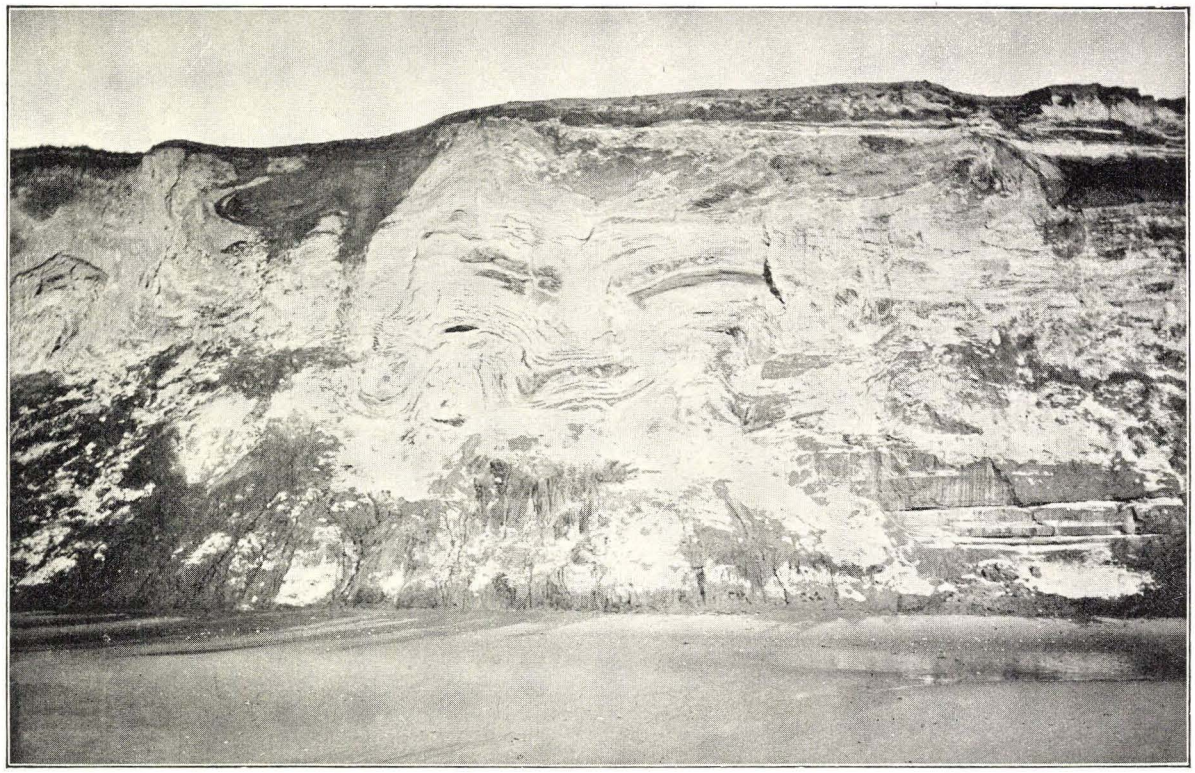

Pæl 109, Syd for Stensnæs. Foldede Lag i Diluvialsand. I Klintens Fod ses horizontale Lag.
Fot. 1898. Tekst S. 67.

Klinten set fra Pæl 114 (Ulstrup) Nord paa mod Stensnæs. Horizontale Lag af Diluvialsand og Diluvialler. Fot. 1916. Tekst S. 67.

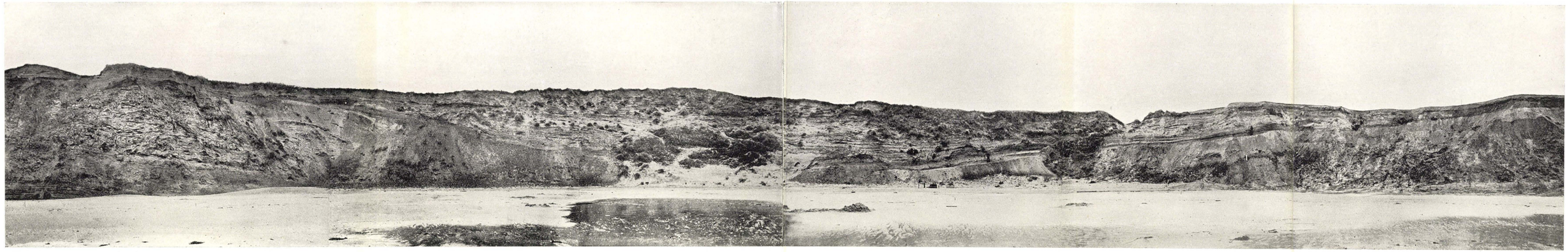

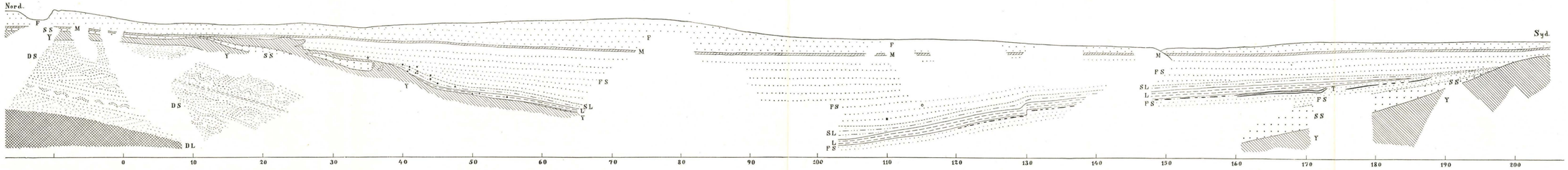

F Flyvesand. M Muldlag. FS Ferskvandssand. SL Vekslende Sand- og Lerlag. L Ferskvandsler. T Tørv. SS Senglacialt Strandsand. Y Senglacialt Yoldialer. DS Diluvialsand. DL Diluvialler. ■ Rensdyr. ▲ Bæver. ○ Snehare. × Markmus. ↓ Pilespids.

Pæl $125^1/_2$–$129^1/_2$. Ferskvandslagene Nord for Nørre Lyngby. Fot. 1913. Tekst S. 68.

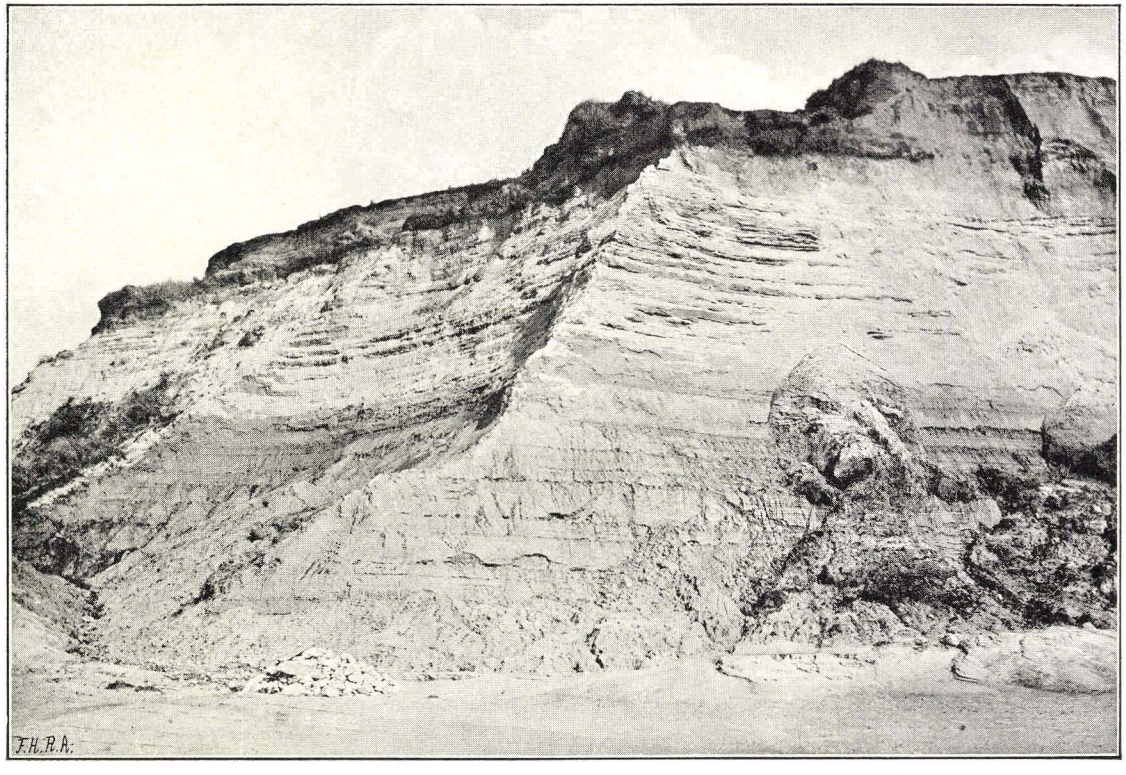

Pæl 137. Ved Opkørslen til Nørre Lyngby. Nederst Yoldialer, derover Øvre Saxicavasand. Øverst et tyndt Tørvelag, dækket af Flyvesand. Fot. 1898. Tekst S. 71.

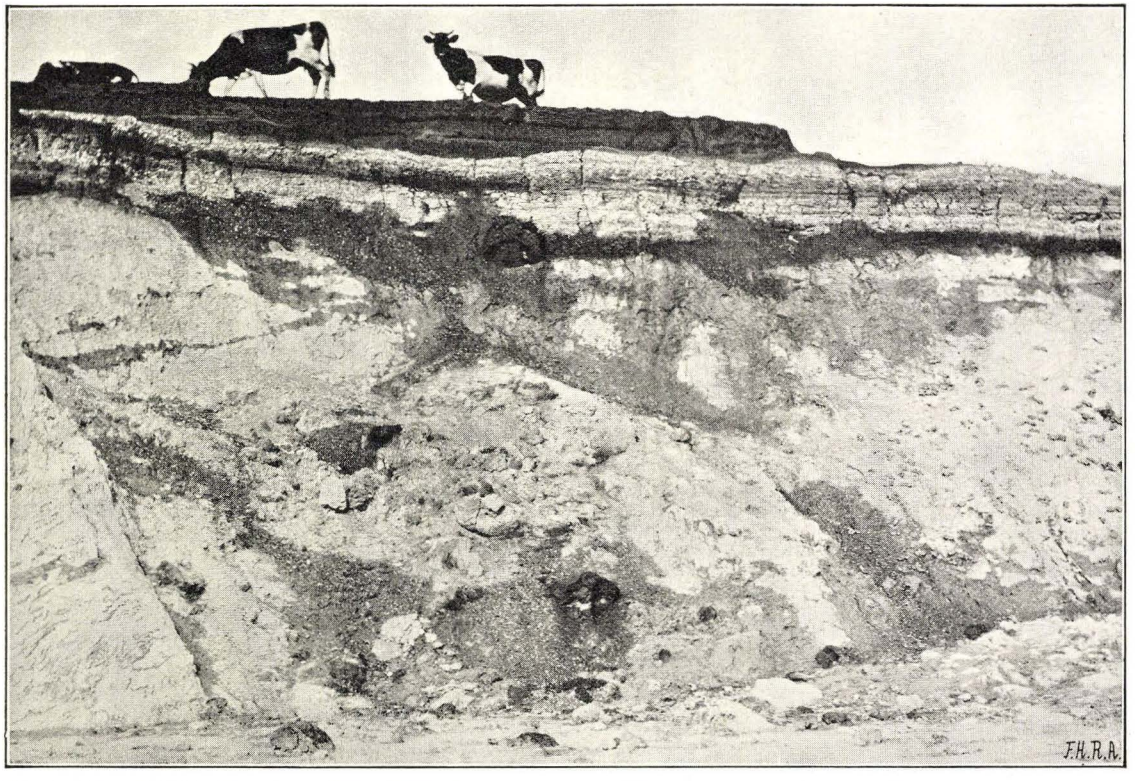

Pæl 167. Kodals Rende. Over Diluvialleret ses et Tørvelag, derover skalførende, marint Ler med et eller flere Gytjelag, øverst et tykt Muldlag. Fot. 1898. Tekst S. 74.

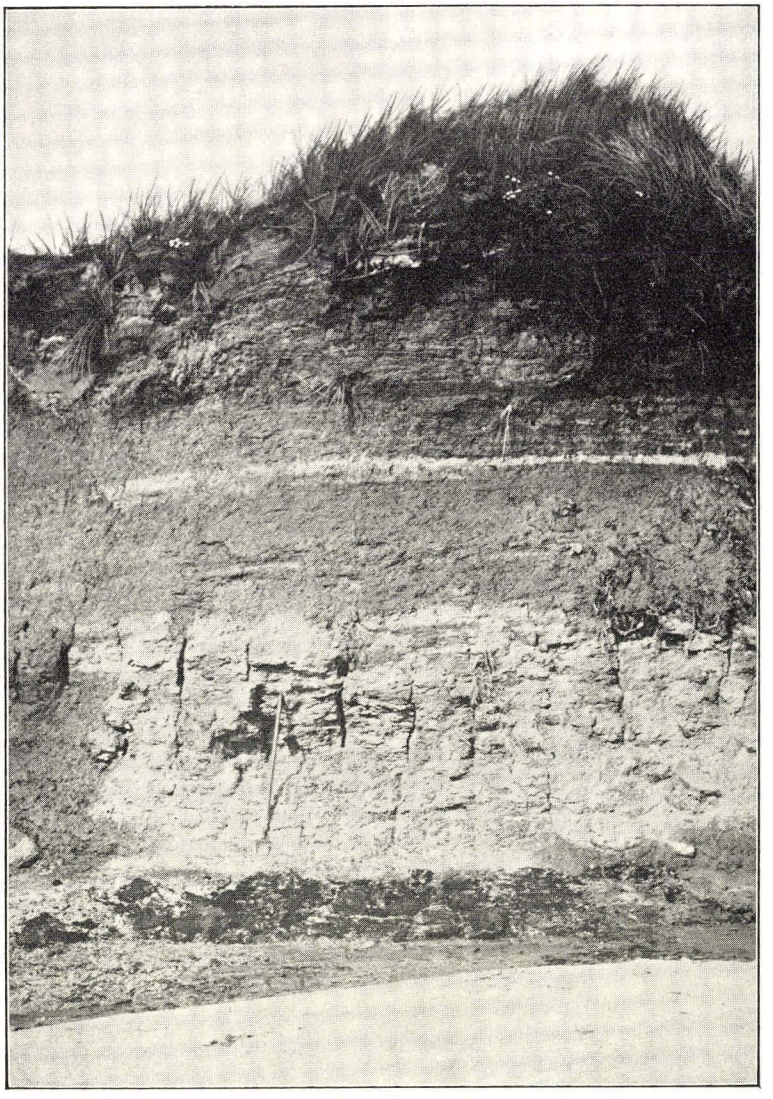

Pæl 202½. Ved Mundingen af Furreby Aa. Nederst et Tørvelag, derover skalførende, marint Ler og Dynd, øverst Flyvesand. Fot. 1898. Tekst S. 77.

D. G. U. II R. Nr. 49

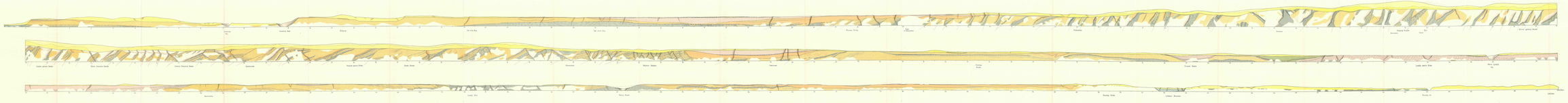
Lønstrup Klint
Lønstrup Dal
Bølgerup
Det store Hul
Det store Hul
Præstegaarden
Præstegaard
Præstegaard
Præstegaard